YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)
30 päivänä toukokuuta 2002 *

Asiassa C-296/00,

jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Prefetto Provincia di Cuneo

vastaan

Silvano Carbone, Expo Casa Manta Srl -nimisen yhtiön ainoana yhtiömiehenä,

ennakkoratkaisun tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä ja asetusten (ETY) N:o 1765/82, (ETY) N:o 1766/82 ja (ETY) N:o 3420/83 kumoamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 519/94 (EYVL L 67, s. 89) sekä tuontiin sovellettavasta

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

yhteisestä järjestelmästä ja asetuksen (ETY) N:o 518/94 kumoamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94 (EYVL L 349, s. 53) tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Colneric (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen ja V. Skouris,

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Italian hallitus, asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan valtionasiamies G. Aiello,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. Bury ja R. Amorosi,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.1.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Corte suprema di cassazione on 18.4.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.8.2000, pyytänyt EY 234 artiklan nojalla ennakkoratkaisua tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä ja asetusten (ETY) N:o 1765/82, (ETY) N:o 1766/82 ja (ETY) N:o 3420/83 kumoamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 519/94 (EYVL L 67, s. 89) sekä tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä ja asetuksen (ETY) N:o 518/94 kumoamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94 (EYVL L 349, s. 53) tulkinnasta.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa valittajana on Prefetto Provincia di Cuneo ja vastapuolena Silvano Carbone, Expo Casa Manta Srl -nimisen yhtiön (jäljempänä Expo Casa Manta) ainoa yhtiömies, ja joka koskee 20 sellaisen langattoman puhelimen hallinnollista konfiskaatiota, joita ei ole tyyppihyväksytty.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 EY:n perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 23 artiklan 2 kohta) määrätään seuraavaa:

"Tämän osaston 1 luvun 1 jakson ja 2 luvun määräyksiä [, jotka koskevat tullien ja määrällisten rajoitusten poistamista jäsenvaltioiden väliltä,] sovelletaan jäsenvaltioista peräisin oleviin tuotteisiin sekä sellaisiin kolmansista maista tuleviin tuotteisiin, jotka ovat jäsenvaltioissa vapaassa vaihdannassa."

4 EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan 1 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 24 artikla) määrätään seuraavaa:

"Kolmansista maista tulevien tuotteiden katsotaan olevan jäsenvaltiossa vapaassa vaihdannassa, jos tuontimuodollisuuksia on noudatettu ja tuotteista on tässä jäsenvaltiossa kannettu niistä menevät tullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut eikä näitä tulleja tai maksuja ole kokonaan tai osittain palautettu."

5 Asetuksen N:o 519/94 1 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonti yhteisöön on vapaata, eikä sille siis ole asetettu mitään määrällisiä rajoituksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta:

— V osaston mukaisesti mahdollisesti toteutettavien toimenpiteiden soveltamista,

— liitteessä II tarkoitettujen kiintiöiden soveltamista."

6 Kyseisen asetuksen V osasto koskee suojatoimenpiteitä ja liite II tiettyjä Kiinasta peräisin olevia tuotteita.

7 Asetuksen N:o 3285/94 1 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonti yhteisöön on vapaata ja sille ei siis ole asetettu mitään määrällisiä rajoituksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta V osaston mukaisesti mahdollisesti toteutettavia suojatoimenpiteitä."

8 Kyseisen asetuksen V osasto koskee suojatoimenpiteitä.

9 Asetuksen N:o 519/94 19 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja asetuksen N:o 3285/94 24 artiklan 2 kohdan a alakohdassa — jotka molemmat kuuluvat kyseessä olevan asetuksen loppusäännökset sisältävään VI osastoon — säädetään seuraavaa:

"Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita toteuttamasta tai soveltamasta:

i) kieltoja, määrällisiä rajoituksia tai valvontatoimenpiteitä, jotka ovat perusteltuja julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi, kasvien suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi,

ii) erityisiä valuutanvaihtoa koskevia muodollisuuksia,

iii) perustamissopimuksen mukaisten kansainvälisten sopimusten soveltamisesta johtuvia muodollisuuksia,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista." *

* Lainausta on korjattu yhteisöjen tuomioistuimessa asetuksen N:o 519/94 osalta vastaamaan asetuksen N:o 3285/94 suomenkielistä versiota, koska asetuksen N:o 519/94 suomenkielinen versio on virheellinen.

Kansallinen lainsäädäntö

10 Posti-, postipankki- ja televiestintäalaa koskevan lainsäädännön kodifikaation hyväksymisestä 29.3.1973 annetun presidentin asetuksen nro 156 (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana, jäljempänä GURI, nro 113, 3.5.1973, supplemento ordinario), sellaisena kuin se on muutettuna 22.5.1980 annetulla lailla nro 209 (GURI nro 155, 7.6.1980) (jäljempänä postiasetus) 398 §:ssä säädetään seuraavaa:

"Sellaisten sähkö- tai radiolaitteiden tai -kojeiden taikka sähkönsiirtojohtojen, jotka eivät ole niiden säännösten mukaisia, joilla pyritään ennalta ehkäisemään radiolähettimille ja -vastaanottimille aiheutuvat häiriöt ja poistamaan ne, rakentaminen tai tuominen valtion alueelle kaupallisessa tarkoituksessa taikka käyttäminen tahi hyödyntäminen millään tavoin on kiellettyä.

Kyseiset säännökset, joissa säädetään myös vaatimustenmukaisuuden todentamismenettelystä, annetaan Euroopan yhteisöjen direktiivien mukaisesti posti- ja televiestintäministeriön yhdessä teollisuus-, kauppa- ja käsiteollisuusministeriön kanssa antamalla asetuksella.

Edellytyksenä 1 momentissa mainittujen tavaroiden saattamiselle markkinoille ja maahantuonnille kaupallisessa tarkoituksessa on se, että niille on annettu vaatimustenmukaisuustodistus tai -asiakirja tai että niiden osalta esitetään edellä 2 momentissa tarkoitetussa asetuksessa säädettävällä tavalla vakuutus vaatimustenmukaisuudesta.

Posti- ja televiestintäministeriön yhdessä teollisuus-, kauppa- ja käsiteollisuusministeriön kanssa antamassa asetuksessa nimetään ne elimet tai henkilöt, jotka antavat edellisessä momentissa säädettyjä vaatimustenmukaisuustodistuksia."

11 Postiasetuksen 399 §:ssä säädetään seuraavaa:

"Se, joka rikkoo 398 §:n säännöksiä, on tuomittava maksamaan hallinnollinen sakko, joka on määrältään 15 000—300 000 ITL. Jos tekijä on sähkö- tai radiolaitteiden tai -kojeiden valmistaja tai maahantuoja, hallinnollinen sakko on määrältään 50 000—1 000 000 ITL, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeutta sellaisten tuotteiden ja laitteiden konfiskointiin, jotka eivät ole 398 §:ssä tarkoitetun vaatimustenmukaisuustodistuksen mukaisia."

Pääasian oikeudenkäynti

12 Guardia di Finanza (valvontaviranomainen) on 9.3.1995 takavarikoinut 20 langatonta puhelinta, joita ei ollut tyyppihyväksytty ja joita Expo Casa Manta piti hallussaan myyntiä varten postiasetuksen 398 ja 399 §:n vastaisesti. Prefetto Provincia di Cuneo sittemmin muutti takavarikon hallinnolliseksi konfiskaatioksi.

13 Expo Casa Mantan ainoa yhtiömies Silvano Carbone valitti kyseisestä toimenpiteestä. Pretore di Salluzzo (Italia), jonka käsiteltäväksi asia saatettiin, hyväksyi valituksen ja kumosi konfiskaation sillä perusteella, että asetuksilla N:o 519/94 ja N:o 3285/94, joilla vapautetaan muun muassa langattomien puhelinten maahantuonti, on poistettu postiasetuksen 398 §:ssä lausuttu kielto pitää hallussa langattomia puhelimia, joita ei ole tyyppihyväksytty.

14 Prefetto Provincia di Cuneo teki kassaatiovalituksen tuosta Pretoren päätöksestä. Valittaja väitti, että asetuksen N:o 519/94 19 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja asetuksen N:o 3285/94 24 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on sovellettu virheellisesti, koska vaikka noilla asetuksilla olikin poistettu kaikki kansallisen tuo-

mioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevia laitteita koskevat tuontirajoitukset, nuo asetukset eivät kuitenkaan vaikuttaneet mitenkään kyseisten laitteiden myyntiä koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön, joten myynti oli yhä kiellettyä.

15 Koska Corte suprema di cassazionen on sen käsiteltävänä olevan oikeusriidan ratkaisemiseksi määritettävä, onko noilla kahdella asetuksella vapautettu ainoastaan kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevien tuotteiden maahantuonti, vaiko samalla sekä maahantuonti että myynti, se on lykännyt asian käsittelyä ja saattanut asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi "yhteisön asetusten N:o 519/94 ja N:o 3285/94 tulkintaa varten".

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyissä huomautuksissa esitetyt väitteet ja niiden perustelut

16 Italian hallitus korostaa, että asetuksen N:o 519/94 19 artiklassa ja asetuksen N:o 3285/94 24 artiklassa varataan jäsenvaltioille mahdollisuus toteuttaa ja soveltaa kieltoja, "jotka ovat perusteltuja julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi".

17 Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa langattomien puhelinten takavarikko ja konfiskaatio oli Italian hallituksen mukaan määrätty sen vuoksi, että vältettäisiin häiriöiden aiheutuminen Italian poliisivoimien käytössä oleville radiotaajuuksille, joten kyseiset toimenpiteet ovat näiden yhteisön asetusten mukaisia.

18 Italian hallitus katsoo, että tämän vuoksi Corte suprema di cassazionen esittämään tulkintakysymykseen ei ole vastattava. Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä oleva oikeusriita voidaan ratkaista kansallisella tasolla määrittämällä oikein asian tosiseikat, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan.

19 Toissijaisesti tuo hallitus korostaa, että asetuksilla N:o 519/94 ja N:o 3285/94 on poistettu rajoitukset kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevien, kolmansista maista tulevien laitteiden tuonnilta, mutta että niillä ei ole poistettu velvollisuutta hankkia näille laitteille hyväksyntä ennen niiden saattamista vaihdantaan.

20 Komissio huomauttaa aluksi, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole antanut tiettyjä olennaisia tosiseikkoja koskevia tietoja, kuten pääasiassa kyseessä olevien laitteiden alkuperämaata ja niiden tariffiluokkaa koskevia tietoja, jotka ovat tarpeen yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyn oikeuskysymyksen ymmärtämiseksi paremmin. Kansallinen tuomioistuin ei ole myöskään selvästi määritellyt kysymystään. Yhteisöjen tuomioistuimelle toimitettu aineisto on kuitenkin riittävä, jotta tämä voi antaa vastauksen, joka on hyödyllinen kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevan oikeusriidan ratkaisemisessa.

21 Asetusten N:o 519/94 ja N:o 3285/94 soveltamisalan osalta komissio väittää, että ne koskevat ainoastaan kolmansista maista yhteisön alueelle tulevien tavaroiden tuonnin vapauttamista ja että ne eivät vaikuta mitenkään tavaroiden myöhempään myyntiin tuolla alueella, mihin sen vuoksi sovelletaan kansallisia säännöksiä tai muita soveltuvia yhteisön oikeussääntöjä.

22 Komission mukaan asetusten N:o 519/94 ja N:o 3285/94 ainoana päämääränä on lisätä tuontiin sovellettavien menettelyjen yhdenmukaisuutta poistamalla ennen noiden asetusten antamista voimassa olleista kauppapolitiikan alan kansallisista toimenpiteistä johtuvat poikkeukset ja erivapaudet, erityisesti aikaisempien asetusten nojalla jäsenvaltioissa voimassa pidetyt määrälliset rajoitukset. Näillä asetuksilla on sama määrällisten tuonninrajoitusten poistamista koskeva tavoite kuin tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen XI artiklalla (jäljempänä GATT 1994 -sopimus, joka on Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) perustamissopimuksen liitteessä 1A, joka on hyväk-

sytty Euroopan yhteisön nimissä Euroopan yhteisön osallistumisesta Uruguayn kierroksen (1986—1994) monenvälisten neuvotteluiden johdosta tehtävien sopimusten allekirjoittamiseen sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1)).

23 Italian lainsäätäjä on postiasetuksen 398 ja 399 §:llä pyrkinyt varmistamaan, että kaikki sähkö- tai radiolaitteet tai -kojeet ja kaikki sähkönsiirtojohdot ovat sellaisten oikeussääntöjen mukaisia, joilla pyritään ennalta ehkäisemään radiolähettimille ja -vastaanottimille aiheutuvat häiriöt ja poistamaan ne.

24 Kun otetaan huomioon se, että nämä oikeussäännöt soveltuvat sekä kotimaisiin tuotteisiin että tuontituotteisiin, niiden ei komission mukaan voida väittää olevan yhteisön oikeuden vastaisia.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

25 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimittamista asiakirjoista ilmenee yhteisöjen tuomioistuimelle riittävästi tietoa pääasian tosiseikoista ja lainsäädännöstä, jotta yhteisöjen tuomioistuin voi tulkita niitä yhteisön oikeussääntöjä, jotka koskevat tuon oikeudenkäynnin kohteena olevaa tilannetta. Vaikka tulkintakysymystä, josta yhteisöjen tuomioistuimelta on pyydetty ennakkoratkaisua, ei olekaan nimenomaisesti muotoiltu, se ilmenee ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen perusteluista.

26 Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimen on yleensä ratkaistava esitetyt kysymykset, jos ne koskevat yhteisön oikeuden tulkintaa (ks.

erityisesti asia C-379/98, PreussenElektra, tuomio 13.3.2001, Kok. 2001, s. I-2099, 38 kohta; asia C-340/99, TNT Traco, tuomio 17.5.2001, Kok. 2001, s. I-4109, 30 kohta ja asia C-472/99, Clean Car Autoservice, tuomio 6.12.2001, Kok. 2001, s. I-9687, 13 kohta). Mikään tuohon sääntöön mainitussa oikeuskäytännössä vahvistetuista poikkeuksista ei sovellu nyt kyseessä olevassa tapauksessa. Erityisesti ei ole ilmeistä, että kansallisen tuomioistuimen pyytämällä yhteisön oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen.

27 Näin ollen ennakkoratkaisupyyntö otetaan tutkittavaksi.

Ennakkoratkaisukysymys

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään sitä, onko asetuksilla N:o 519/94 ja N:o 3285/94 vaikutusta kolmansista maista tuotujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevaan jäsenvaltion lainsäädäntöön.

29 Mainitut asetukset on annettu yhteisen kauppapolitiikan puitteissa, mikä käy ilmi asetusten oikeudellisesta perustasta, joka on EY:n perustamissopimuksen 113 artikla (josta on muutettuna tullut EY 133 artikla). Siinä missä asetus N:o 519/94 koskee tuontia valtiojohtoisen kaupan maista, asetus N:o 3285/94 koskee tuontia maista, jotka ovat WTO:n jäseniä.

30 Näiden kahden asetuksen perustelukappaleista käy ilmi, että niiden päämääränä on vapauttaa kolmansista maista tulevien tuotteiden tuonti yhteisöön. Asetuksen N:o 519/94 neljännessä perustelukappaleessa todetaan, että suuremman yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi tuontimenettelyissä olisi poistettava jäljellä olevista kauppapolitiikan alan kansallisista toimenpiteistä johtuvat poikkeukset ja erivapaudet. Asetuksen N:o 3285/94 kolmannessa perustelukappaleessa kiinni-

tetään huomiota WTO:n perustamissopimukseen ja GATT 1994 -sopimukseen sekä sopimukseen suojalausekkeista, joka myös on WTO:n perustamissopimuksen liitteessä 1A. Asetuksen N:o 3285/94 kuudennen perustelukappaleen mukaan yhteistä tuontimenettelyä olisi näiden uusien monenvälisten sääntöjen perusteella täsmennettävä ja tarpeen mukaan muutettava erityisesti suojatoimenpiteiden soveltamisen osalta. Asetuksen N:o 519/94 viidennessä perustelukappaleessa ja asetuksen N:o 3285/94 seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan, että tuonnin vapauttamisesta, toisin sanoen kaikkien määrällisten rajoitusten puuttumisesta, on tämän vuoksi muodostuttava lähtökohta yhteisön tuontimenettelylle.

31 Markkinoille saattaminen tapahtuu myöhemmässä vaiheessa kuin maahantuonti. Samoin kuin yhteisössä laillisesti valmistettua tuotetta ei voida saattaa markkinoille yksinomaan sillä perustella, että se on laillisesti valmistettu, myöskään se, että tuote on tuotu laillisesti maahan, ei merkitse sitä, että se automaattisesti pääsisi markkinoille.

32 Sellaisen kolmannesta maasta tulevan tuotteen, jonka osalta EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan 1 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 24 artikla) määrätyt edellytykset täyttyvät, katsotaan olevan vapaassa vaihdannassa. EY:n perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaan (josta on muutettuna tullut EY 23 artiklan 2 kohta) tällainen tuote rinnastetaan tämän jälkeen jäsenvaltioiden välisten tullien ja määrällisten rajoitusten poistamisen suhteen jäsenvaltioista peräisin oleviin tuotteisiin (ks. asia 41/76, Donckerwolcke ja Schou, tuomio 15.12.1976, Kok. 1976, s. 1921, Kok. Ep. III, s. 257, 16 ja 17 kohta). Sikäli kuin ei ole olemassa yhteisön säännöksiä, joilla yhdenmukaistetaan kyseessä olevien tuotteiden myynnin edellytykset, jäsenvaltio, jossa kyseiset tuotteet saatetaan vapaaseen vaihdantaan, voi estää niiden saattamisen markkinoille, jos ne eivät täytä kansallisessa oikeudessa sitä varten asetettuja edellytyksiä.

33 Asetuksissa N:o 519/94 ja N:o 3285/94 ei ole säännöksiä niissä tarkoitettujen tuotteiden markkinoille saattamisesta. Niissä ei mitenkään yhdenmukaisteta kyseisen alan kansallisia säädöksiä, toisin kuin radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY (EYVL L 91, s. 10), joka on annettu EY:n perustamissopimuksen

100 a artiklan (josta on muutettuna tullut EY 95 artikla) nojalla sen jälkeen, kun kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa oikeusriidassa kyseessä olevat seikat ovat tapahtuneet.

34 Kun asetuksen N:o 519/94 19 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja asetuksen N:o 3285/94 24 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään, että ne eivät estä jäsenvaltioita toteuttamasta tai soveltamasta kieltoja, määrällisiä rajoituksia tai valvontatoimenpiteitä, jotka ovat perusteltuja julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai turvallisuuden kannalta, ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi, kasvien suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi, tämä varaus koskee tuontia eikä kyseessä olevien tuotteiden saattamista markkinoille. Nämä säädökset koskevat yhteismarkkinoiden ulkoista puolta. Niissä sallitaan tässä suhteessa poikkeuksia, jotka ovat verrattavissa EY:n perustamissopimuksen 36 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 30 artikla) määrättyihin poikkeuksiin, jotka koskevat yhteismarkkinoiden sisäistä puolta.

35 Kun otetaan huomioon kaikki edellä esitetyt seikat, ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle on vastattava siten, että asetuksilla N:o 519/94 ja N:o 3285/94 ei ole mitään vaikutusta kolmansista maista tuotujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevaan jäsenvaltion lainsäädäntöön.

Oikeudenkäyntikulut

36 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Italian hallitukselle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut Corte suprema di cassazionen 18.4.2000 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä ja asetusten (ETY) N:o 1765/82, (ETY) N:o 1766/82 ja (ETY) N:o 3420/83 kumoamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 519/94 tai tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä ja asetuksen (ETY) N:o 518/94 kumoamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3285/94 ei ole mitään vaikutusta kolmansista maista tuotujen tuotteiden markkinoille saattamista koskevaan jäsenvaltion lainsäädäntöön.

Colneric Schintgen Skouris

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä toukokuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

N. Colneric

toisen jaoston puheenjohtaja